

YADE MEHDI

(A.T.F.S.)

Hadi University

Amirul Muminin / Căpetenia credincioșilor, Ali Ibn Abi Talib (a.s.) a spus:

„*Cunoașterea este lumina înțelepciunii.*” – Ghurar al-Hikam,
vol.1, p.43

Titlul cății: Yade Mehdi (a.t.f.s.)

Publicată de HadiUniversity

Anul publicării : 2016

بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى وَ بِذِكْرِ اللَّهِ

Prefață

Această serie de lecții de *Aqaid* – Teologie islamică a fost pregătită de HadiUniversity pentru lecțiile de religie. S-au depus eforturi deosebite pentru a ne asigura că aceste lecții sunt în conformitate cu Sfântul Coran, cu tradițiile celor din Ahle Beit (a.s.) și cu cărțile celor mai renumiți savanți șiiți.

Cu toate că am încercat tot posibilul pentru a face lecțiile cât mai corecte, vom aprecia dacă cititorii noștri vor veni cu sugestii valoroase pentru îmbunătățirea acestora și pentru a ne arăta eventualele deficiențe.

În secțiunea referitoare la Imam, lecțiile reprezintă un rezumat al vieții Imamilor (a.s.). Datele nașterii și ale martiriului lor din aceste lecții se bazează pe surse șiiite recunoscute.

În cele din urmă, Îl rugăm pe Dumnezeu, Cel Atotputernic, să grăbească sosirea Imamului Mehdi (a.t.f.s.).

Fie ca Dumnezeu să ne ajute să izbândim în pregătirea terenului pentru cea mai grabnică apariție a Imamului (a.t.f.s.).

Începem cursul lăudându-L și glorificându-L pe Allah, rugându-ne Lui pentru protecția Imamului Zamana (a.t.f.s.). Luându-l pe Imam (a.t.f.s.) ca **mediator**, ne rugăm lui Allah să-i grăbească sosirea. Ne rugăm lui Allah ca aceste cunoștințe să fie benefice pentru noi și să reușim să acționăm conform cu ceea ce am învățat. Fie ca El să ne includă printre cei mai sinceri companioni ai Imamului (a.t.f.s.), *in șa Allah* (Cu voia lui Dumnezeu)!

Yade Mehdi (a.t.f.s.)

Lecția 1

Numele celor paisprezece infailibili (*Masumin* - a.s.):

Să-i învățăm pe elevi să memoreze toate numele celor 14 infailibili (*Masumin* - a.s) și apoi să le cerem tuturor să le repete.

Număr de ordine	Numele	Titlul cel mai renumit
1.	Nobilul Profet Muhammad (s.a.w.a.)	Mustafa
2.	Fiica Nobilului Profet: Fatima Binti Muhammad (s.a.)	Zahra
3.	Primul Imam: Ali ibn Abi Talib (a.s.)	Amirul Muminin
4.	Al doilea Imam: Imamul Hasan (a.s.)	Mujtaba
5.	Al treilea Imam: Imamul Husein (a.s.)	Şehid-e-Karbela
6.	Al patrulea Imam: Imamul Ali ibn Husein (a.s.)	Zeinul Abidin
7.	Al cincilea Imam: Imamul Muhammad Ibn Ali (a.s.)	Baqir
8.	Al şaselea Imam: Imamul Jafar Ibn Muhammad (a.s.)	Sadiq
9.	Al şaptelea Imam: Imamul Musa Ibn Jafar (a.s.)	Kadhim
10.	Al optulea Imam: Imamul Ali Ibn Musa (a.s.)	Ridha
11.	Al nouălea Imam: Imamul Muhammad Ibn Ali (a.s.)	Taqi
12.	Al zecelea Imam: Imamul Ali Ibn Muhammad (a.s.)	Naqi
13.	Al unsprezecelea Imam: Imamul Hasan (a.s.)	Askari
14.	Al doisprezecelea Imam: Imamul MHMD Ibn Hasan	Mehdi

	(a.t.f.s.)	
--	------------	--

Lectia 2

Dua Faraj

În această lecție să-i învățăm pe elevi să memoreze următoarea rugă (*dua*) și să le cerem să o repete întocmai. Profesorul poate folosi, de asemenea, fișe cu această rugă (*dua*).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عَيْنًا حَتَّى تُسْكِنَهُ
أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

O, Allah! Fii pentru reprezentantul Tău, pentru dovada Ta (Hujjat), fiul lui al-Hasan - binecuvântările Tale fie asupra sa și asupra străbunilor săi - în acest ceas și în toate ceasurile, un Păzitor, un Protector, un Lider, un Ajutor, o Dovadă și un ochi atât timp cât îl vei face să trăiască pe pământ în ascultare (față de Tine) și fă ca să trăiască în ea timp îndelungat.

Lectia 3

Mai multe informații despre Imamul Mehdi (a.t.f.s.)

1. Imamul Mehdi (a.t.f.s.) s-a născut pe data de 15 Șabaaan, în anul 255 A.H., în orașul Samarra.
2. Tatăl său a fost Imamul Hasan Askari (a.s.). El a fost al unsprezecelea Imam (a.s.).
3. Mama sa se numea Narjis Khatun (a.s.). Ea a fost o prințesă romană.
4. Imamul Mehdi (a.t.f.s.) și-a asumat responsabilitățile funcției de Imam pe 8 Rabi-al-Awwal, în anul 260A.H.
5. Imamul Mehdi (a.t.f.s.) trăiește încă și se află în ocultare (*ghaibat*).
6. Ocultare (*ghaibat*) înseamnă că o persoană vie rămâne ascunsă de oameni și oamenii nu știu unde se află ea.
7. În cazul celui de-al doisprezecelea Imam al nostru, Imamul Mehdi (a.t.f.s.), au avut loc două ocultări (*ghaibat*):
 - ♦ Ocultarea minoră (*ghaibat-e-sughra*)
 - ♦ Ocultarea majoră (*ghaibat-e-kubra*)

Lecția 4

Ocultarea minoră (*ghaibat-e-sughra*) și ocultarea majoră (*ghaibat-e-kubra*)

Ocultarea minoră (*ghaibat-e-sughra*)

Această ocultare a durat o perioadă de 69 de ani, din anul 260 A.H. până în anul 329 A.H.

În timpul acestei ocultări (*ghaibat*), deși Imamul (a.t.f.s.) a fost ascuns de oamenii obișnuiți, el era totuși accesibil întotdeauna anumitor reprezentanți ai săi speciali.

Acești reprezentanți speciali au fost legătura dintre Imam (a.t.f.s.) și oamenii obișnuiți. Ei transmiteau Imamului (a.t.f.s.) întrebările oamenilor și comunicau oamenilor răspunsurile Imamului (a.t.f.s.).

În această perioadă au existat patru reprezentanți speciali ai Imamului (a.t.f.s.):

1. Usman Ibn Said-al-Amri (r.a.)
2. Muhammad Ibn Usman-al-Amri (r.a.)
3. Husein Ibn Rauh-e-Nawbakhti (r.a.)
4. Ali Ibn Muhammad-e-Saimuri (r.a.)

Ocultarea majoră (*ghaibat-e-kubra*)

În timpul acestei ocultări (*ghaibat*), Imamul (a.t.f.s.) este ascuns de toți oamenii și nimeni nu poate pretinde după bunul plac că l-a întâlnit pe Imam (a.t.f.s.). Cu toate acestea, Imamul (a.t.f.s.) se poate întâlni cu oricine dorește. Există multe cazuri în care Imamul (a.t.f.s.) s-a întâlnit atât cu învățații, cât și cu oamenii obișnuiți.

El ne-a învățat în mod general ca în această perioadă să-i urmăm pe învățații teologi în toate problemele noastre legate de religie.

Doar Allah știe când va lua sfârșit ocultarea cea lungă și când va reapărea Imamul Mehdi (a.t.f.s.). Când va apărea, el (a.t.f.s.) va împărți toate bogățiile în mod echitabil și va institui adevărul și dreptatea pretutindeni.

Lecția 5

Nargis Khatun (s.a.) – mama Imamului Mehdi (a.t.f.s.)

Partea I

Mama Imamului Zamana (a.t.f.s.), Nargis Khatun (s.a.), a fost o prințesă romană. Ea ne este prezentată în următoarea relatare din Biharul Anwar, vol. 51, capitolul 1, *hadith*-ul nr. 12. Sahl al-Şaybani relatează: „Bişr ibn Suleiman al-Nakhkhas, descendentul lui Abu Ayyub Ansari și discipolul lui Abu al-Hasan (a.s.) și Abu Muhammad (a.s.) și vecinul lor din Samarra, Kafur, servitorul, a venit la mine și a spus: „Stăpânul nostru Abu al-Hasan Ali ibn Muhammad (a.s.) te cheamă.” M-am dus la stăpân și când m-am așezat în fața lui, mi-a spus:

„O, Bişr, tu ești unul dintre descendenții lui Ansar. Acest devotament este moștenirea voastră pe care fiecare nouă generație din neamul tău o moștenește de la generația precedentă. Voi sunteți cei în care avem încredere noi, Ahle Beit (a.s.). Te înalță și te înnobilează cu o distincție prin care-i vei întrece în devoțiune pe toți șiiții, împărtășindu-ți un secret și trimițându-te să cumperi o sclavă anume.”

Apoi el a scris o scrisoare foarte frumoasă cu caractere latine și în limba latină și a pus sigiliul lui pe ea. El a luat o pungă de culoare galbenă în care erau două sute de monede de aur. El a spus: „Ia asta și du-te la Bagdad.” Mi-a spus să merg la locul prin care se traversează Eufratul pe la prânz într-o anumită zi și m-a instruit să fac după cum urmează atunci când voi ajunge la bărcile cu prizonieri:

„Vei vedea sclave în ele. Vei întâlni cumpărători care lucrează pentru proxeneții dinastiei abbaside și un grup mic de tineri arabi. Când îi vezi să-l urmărești de la distanță pe un om numit Umar ibn Yazid al-Nakhkhas, pe tot parcursul zilei, până când va fi adusă la cumpărători o sclavă cu calitățile descrise de mine.

... În acel moment să te duci la Umar ibn al-Yazid Nakhkhas și să-i spui că ai o scrisoare plină de bunătate de la un anumit nobil, pe care a scris-o în limba latină cu caractere latine, descriindu-și în ea bunăvoința, loialitatea, distincția și generozitatea sa, astfel încât ea va putea să înțeleagă din aceasta caracterul autorului. Dacă este interesată de el și-l alege, atunci spune-i că vei fi reprezentantul acestuia în ceea ce privește cumpărarea ei de la el.”

Bişr ibn Suleyman spune: „Am făcut tot ce mi-a poruncit stăpânul meu, Abu al-Hasan (a.s.), să fac cu privire la sclavă. Când a văzut scrisoarea, ea a plâns tare și i-a spus lui Umar Ibn Yazid: «Vinde-mă autorului acestei scrisori.» Ea a jurat în modul cel mai serios că dacă el va refuza să o vândă lui, își va lua viața.

Am negociat prețul cu negustorul până când am stabilit exact suma de bani pe care mi-o dăduse stăpânul meu. Bani fiind suficienți, am luat sclava, care era extrem de fericită și bucuroasă. M-am întors cu ea la locuința mea din Bagdad. Ea a fost foarte nerăbdătoare până când a scos din buzunar scrisoarea de la stăpânul nostru. Ea o săruta și o pune pe ochi și pe obraji și-și atinge corpul cu ea. Uimit, am spus: «Săruți o scrisoare al cărei autor nu-l cunoști?»

«O, cel care nu cunoști statutul descendenților profeților (a.s.)», mi-a răspuns ea. «Dă-mi urechile și golește-ți inima pentru cuvintele mele. Eu sunt Malika, fiica lui Yaşua, fiul Cezarului Romei. Mama mea este una din descendenții ucenicilor lui Isus (Hawariyyun), iar neamul ei se trage din succesorul lui Isus, Şam'un (Simon). Îți voi povesti ce eveniment miraculos a avut loc. Bunicul meu, Cezarul (Romei), a vrut să mă căsătorească cu nepotul său când aveam treisprezece ani. Astfel, el a adunat în palatul său trei sute de preoți și călugări dintre descendenții ucenicilor (Hawariyyun) și șapte sute de oameni dintre persoanele de mare rang din rândul lor. El a adunat patru mii de oameni dintre comandanții armatei, ofițerii militari, liderii forțelor armate și șefii triburilor. El a ridicat un tron dintre cele mai scumpe, decorat cu felurite pietre prețioase și ridicat pe patruzeci de trepte.

Când a urcat nepotul său, au fost aranjate crucile, episcopii s-au așezat la locurile lor cu mare respect, și s-au deschis paginile Bibliei. Dintr-o dată, crucile s-au prăbușit de sus și au căzut pe podea. Pilonii tronului s-au prăbușit și s-au sfărâmat pe podea. Nepotul bunicului meu, care se urcase pe tron, a căzut și și-a pierdut cunoștința. Fețele episcopilor au pălit și piepturile lor tremurau. Liderul lor i-a spus bunicului meu: „Vă rugăm să ne cruțați de confruntarea cu acest rău care prevestește dispariția religiei creștine și a credinței regale.”

Bunicul meu a luat acest lucru ca pe un semn rău și le-a spus episcopilor: „Înălțați schelele, ridicați crucile și aduceți-l pe fratele acestui om, ale cărui vise au fost distruse, ca să-l căsătorească cu această tânără pentru ca soarta sa bună să alunge ghinionul fratelui său mort.” Când au făcut asta, același lucru s-a întâmplat cu cel de-al doilea viitor mire, care se întâmplase și cu primul. Oamenii s-au împrăștiat. Bunicul meu, Cezarul, a rămas foarte mâhnit.»”

Lecția 6

Nargis Khatun (s.a.) – mama Imamului Mehdi (a.t.f.s.)

Partea a II-a

Nargis Khatun (s.a.) își continuă povestirea:

„În acea noapte am visat că profetul Isus (a.s.) împreună cu Șam'un / Simon (a.s.) și cu un număr de ucenici (Hawariyyun) s-au adunat la palatul bunicului meu. Ei au așezat un amvon de lumină, a cărui înălțime sfida cerul. Era în același loc în care bunicul meu își instalase tronul. Atunci au intrat profetul Muhammad (s.a.w.a.), Imamul Ali (a.s.) – ginerele, succesorul său și Căpetenia credincioșilor și mai mulți descendenți ai săi. Profetul Isus (a.s.) a mers în față și l-a îmbrățișat. Muhammad (s.a.w.a.) i-a spus: «O, Ruhallah, am venit la tine pentru a-i cere succesorului tău, Șam'un / Simon, mâna fiicei sale, Malika, din partea fiului meu», arătând spre descendentul său Abu Muhammad (Imamul Hasan al-Askari) (a.s.), fiul autorului acestei epistole. Profetul Isus (a.s.) s-a uitat la Șam'un / Simon (a.s.) și a spus: «Ți s-a conferit cea mai mare onoare. Permite ca neamul tău să se înrudească cu neamul casei lui Muhammad (s.a.w.a.).»

Șam'un a spus: «Mă simt onorat să fac acest lucru.» El a urcat la amvon. Muhammad (s.a.w.a.) a efectuat ceremonia religioasă și m-a căsătorit cu fiul său. Profetul Isus (a.s.), descendenții profetului Muhammad (s.a.w.a.) și ucenicii ne-au fost martori. Când m-am trezit, mi-a fost teamă să povestesc acest lucru tatălui sau bunicului meu, fiindu-mi frică că mă vor ucide. Am păstrat acest secret și nu l-am dezvăluit lor. Între timp, inima mea tânjea atât de mult la Abu Muhammad (a.s.), încât am încetat să mai mănânc și să beau. Am devenit plăpândă, slabă și bolnăvicioasă. Nu a mai rămas nici un doctor în orașele Imperiului Roman (Italia din zilele noastre), pe care bunicul meu să nu-l fi căutat pentru tratamentul meu. Când disperarea l-a copleșit, el mi-a spus: «O, mângâierea inimii mele, ai vreo dorință pe care aș putea s-o îndeplinesc?» I-am răspuns: «Bunicule, văd că pentru mine ușile alinării sunt închise. Cu toate acestea, dacă-i scapi de tortură pe captivii musulmani din închisoarea ta, dacă le scoți cătușele, dacă le faci o favoare și-i eliberezi, eu sunt plină de speranță că profetul Isus (a.s.) și mama sa (a.s.) îmi vor da sănătate.»

Când a făcut asta, am făcut și eu un efort pentru a-i arăta că m-am vindecat și am mâncat puțin. Acest lucru l-a făcut foarte fericit și a devenit tot mai doritor să le ofere prizonierilor bunătate și respect.

De asemenea, am văzut-o în visele mele timp de paisprezece nopți pe Căpetenia femeilor lumilor, Hazrat Fatima (s.a.). Ea m-a vizitat împreună cu Maryam (s.a.), fiica lui Imran și cu o mie de slujitoare din grădinile raiului. Maryam (s.a.) mi-a spus: «Aceasta este Căpetenia femeilor (s.a.), mama soțului tău, Abu Muhammad (a.s.).» Am luat-o de braț, am plâns și m-am tânguit pentru că Abu Muhammad (a.s.) nu a venit să mă viziteze. Căpetenia femeilor (s.a.) mi-a spus:

«Dacă dorești să fii pe placul lui Allah, Preaînaltul și pe placul profetului Isus (a.s.) și al mamei sale și ca să te viziteze Abu Muhammad (a.s.), spune: „Depun mărturie că nu există nici o altă divinitate în afară de Allah și că tatăl meu Muhammad este Trimisul lui Allah.”»

Când am rostit aceste cuvinte Căpetenia femeilor lumii m-a îmbrățișat și sufletul meu a fost binecuvântat. Ea a spus: «Acum să aștepti vizitele lui Abu Muhammad (a.s.). Îl trimit la tine.» M-am trezit foarte tulburată și așteptam întâlnirea cu Abu Muhammad (a.s.). În noaptea următoare l-am văzut pe Abu Muhammad (a.s.) în visul meu și încă nu a încetat să mă viziteze.”

Bișr spune: „Am întrebat-o: «Cum ai căzut prizonieră?»»

Ea mi-a răspuns: «Abu Muhammad (a.s.) mi-a spus într-una din nopți: „Bunicul tău va trimite în scurt timp o armată pentru a lupta împotriva musulmanilor în ziua menționată de mine, iar el va merge în spatele ei. Trebuie să li te alături în garderoba servitorilor, împreună cu mai mulți slujitori pe traseul următor.» Am făcut asta și avangărzile musulmanilor au dat de noi, ceea ce m-a adus în situația pe care o vezi. Nimeni nu știe că eu sunt nepoata Cezarului roman până acum, cu excepția ta și asta pentru că ți-am spus eu. Bărbatul în a cărui pradă de război am căzut mi-a cerut numele. Mi-am ascuns identitatea față de el și am spus: «Nargis». El a spus: «Un nume de servitoare.»

I-am spus: «Este uimitor că ești romană și vorbești araba.»

Ea mi-a spus: «Este datorită stăruinței și încurajării bunicului meu să învăț mai multe lucruri. El a angajat o femeie care era interpreta sa să mă viziteze. Ea venea la mine zi și noapte și mă învăța arabă până când am devenit fluentă și coerentă.»”

Bișr spune: „Când m-am întors cu ea la stăpânul meu, Abu al Hasan (a.s.) în Samarra, el a întrebat-o: «Cum ți-a arătat Dumnezeu slava islamului și rușinea creștinismului și noblețea lui Muhammad și a familiei sale?» Ea a răspuns: «Cum aș putea descrie, o, fiu al Trimisului lui Allah, ceea ce știi mai bine decât mine?» «Vreau să fiu generos cu tine.» El i-a spus: «Ce-ți este mai scump: zece mii de monede de aur sau vestea bună a măririi veșnice?» «Vestea bună de a avea un fiu», a spus ea. «Bucură-te de vestirea nașterii unui fiu care va conduce lumea, de la răsărit la apus și care va umple pământul de echitate și dreptate așa cum fusese umplut de asuprire și stricăciune.» «De la cine?», a întrebat ea. «De la cel pentru care ți-a cerut mâna Trimisul lui Allah (s.a.w.a.) în cutare și cutare noapte, în cutare an», a răspuns stăpânul meu în

latină.

El a spus: «Celui căruia te-a dat în căsătorie Isus și succesorul său.» «De la fiul tău, Abu Muhammad (a.s.)?», a întrebat ea. «Îl cunoști?» «A existat oare vreo noapte în care el să nu mă fi vizitat de când am îmbrățișat islamul cu ajutorul Căpeteniei Femeilor?»

Stăpânul nostru i-a spus lui Kafur: «Cheam-o pe sora mea Hakimah!» Iar când a intrat ea, el i-a spus: «E aici.» Hakimah a îmbrățișat-o și a fost încântată să o vadă. Abu al-Hasan (a.s.) i-a spus:

«O, fiică a Trimisului lui Allah, ia-o acasă la tine și învață-o care-i sunt responsabilitățile și tradițiile, pentru că ea este soția lui Abu Muhammad (a.s.) și mama lui al-Qaim (a.t.f.s.).»

Numele mamei lui Hazrat Hujjat (a.t.f.s.) sunt: Malika, Susan, Rehanah, Saiqal și Nargis conform relatărilor lui Ibn Mohammad Ali Ibn Hamzah în Bihar al-Anwar.

Lecția 7

Nașterea Imamului Mehdi (a.t.f.s)

Hakimah Khatun, fiica Imamului Muhammad Taqi al-Jawad (a.s.) și mătușa Imamului Hasan al-Askari (a.s.), relatează împrejurările în care s-a născut Imamul Mehdi (a.t.f.s.), în felul următor: „Abu Muhammad, Imamul Hasan Ibn Ali (al-Askari) (a.s.) m-a chemat și mi-a spus:

«O, mătușă, vino să-ți întrerupi postul cu noi în seara asta! Este ajunul lui 15 Șabaan și în această seară, Allah, Preaînaltul, va face ca să se nască Hujjah. El va fi dovada Sa pe pământul Lui.»»

Hakimah spune că l-a întrebat: „Cine este mama lui?” El i-a răspuns: „Nargis”. Auzind acestea, ea a spus: „Fie ca Allah să mă sacrifice pentru tine! Nu există nici un semn (de sarcină) la ea.” El i-a spus: „Este așa cum îți spun.” Hakimah a continuat: „Am venit și, când am salutat și m-am așezat, ea a venit să-mi scoată pantofii și m-a întrebat: «Doamna mea, ce mai faci?» «Mai degrabă tu ești doamna mea», i-am spus eu «și doamna casei mele». Ea a refuzat să-mi accepte cuvintele și a spus: «Cum așa dragă mătușă?» «Copilă dragă, Allah Preaînaltul îți va dăruia în seara asta un fiu, stăpânul acestei lumi și al celei de dincolo.» Ea s-a așezat cu sfială. Când am terminat de mâncat după post, m-am dus la culcare și am adormit. Era miezul nopții când m-am trezit pentru a mă ruga. Mi-am terminat rugăciunile în timp ce Nargis dormea și nu era încă nici un semn (de sarcină) la ea. M-am ridicat să spun rugile de după rugăciune și apoi am mers la culcare. M-am trezit brusc. Ea dormea încă. Apoi ea s-a trezit și s-a rugat.”

Hakimah spune: „Întrucât apăruseră îndoieli în mintea mea, Abu Muhammad (Imamul Hasan al-Askari) (a.s.) a strigat: «Nu te grăbi, o, mătușă, evenimentul e aproape!» Am recitat Surele Alif Lam Mim Sajdah și Yasin. În timp ce făceam asta, ea s-a trezit brusc. M-am repezit spre ea și am citit numele lui Allah deasupra ei și am întrebat-o: «Te simți bine?» «Da», a răspuns ea. «Adună-te și fii curajoasă! Va fi cum ți-am spus.»»

Hakimah continuă: „Și apoi mi-am pierdut cunoștința în timp ce au apucat-o durerile și travaliul. Stăpânul meu m-a ajutat să-mi revin în simțuri. Am dat la o parte cearșaful de pe el, și el era acolo, prosternându-se pe pământ cu capul, palmele, genunchii și degetele de la picioare. L-am luat la piept și el era pur și curat. Abu Muhammad (a.s.) m-a chemat: «Adu-l pe fiul meu la mine, mătușă!» I-am adus fiul. El și-a pus mâinile în spatele lui și a pus picioarele pruncului pe pieptul

său. Apoi, el și-a pus limba în gura lui și i-a atins ochii, urechile și încheieturile cu mâinile. «Fiule, vorbește!», i-a spus.

Pruncul a spus:

«Mărturisesc că nu există nici o altă divinitate în afară de Allah. El este Cel fără de asociat și depun mărturie că Muhammad (s.a.w.a.) este Trimisul lui Allah.»

Apoi, el i-a trimis salutări lui Amirul Muminin (a.s.) și celorlalți imami, până când a ajuns la tatăl său și apoi s-a oprit din respect.

Abu Muhammad (a.s.) a spus: «Du-l la mama lui ca să o poată saluta și apoi adu-l înapoi la mine.» L-am dus la mama lui și el a salutat-o. Apoi l-am adus înapoi și l-am pus în camera de zi. Apoi el mi-a spus: «Mătușă, vino la noi în ziua a șaptea.»

Hakimah spune: „Dimineața am venit să-l salut pe Abu Muhammad (a.s.). Am dat la o parte perdeaua, căutându-l pe stăpânul meu. Nereușind să-l găsesc, l-am întrebat pe tatăl lui: «Permite-mi să mă sacrific pentru tine, unde este stăpânul meu?»

El mi-a spus: «L-am încredințat celui căruia l-a încredințat pe Moise (a.s.) mama sa.» Când a fost ziua a șaptea, am venit și am salutat și m-am așezat. El a spus: «Adu-l pe fiul meu la mine.» L-am adus pe stăpânul meu înfășurat într-un scutec. El a făcut cu fiul său ce făcuse mai devreme. Apoi și-a pus limba în gura sa, ca și cum l-ar fi hrănit cu lapte sau miere. Apoi, el a spus: «Vorbește, o, fiule!»

Pruncul binecuvântat a spus: «Mărturisesc că nu există nici o altă divinitate în afară de Allah.» Apoi el L-a lăudat pe Dumnezeu și L-a rugat să-l binecuvânteze pe Muhammad (s.a.w.a.), pe Amirul Muminin, Imamul Ali (a.s.) și pe fiecare dintre imami până a ajuns la tatăl său. Apoi, el a recitat acest verset:

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ. وَنُكَفِّرَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُزَيِّرُ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

«Noi am vrut să-i ocrotim pe cei năpăstuiți de pe pământ, făcându-i căpetenii, făcându-i moștenitori ca să le dăm un loc pe pământ și să le arătăm astfel lui Faraon, lui Haman și oștirilor lor pe cea de care se fereau.» – Sura Al-Qasas 28:5-

6

Alte relatări menționează că: „Atunci când s-a născut Saheb-ul-Amr (a.s.), o lumină a radiat de pe fruntea sa spre înălțimile cerului. Am văzut păsări albe coborând din cer, atingându-și aripile de capul și de trupul lui și apoi luându-și zborul. Imamul Hasan al-Askari (a.s.) mi-a spus: «O, mătușă, adu-l pe fiul meu la mine.» ... Pe brațul său era scris următorul verset coranic:

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

Adevărul a venit, deșărtăciunea a pierit. Deșărtăciunea este pieritoare!” – Sura Al-Isra’ 17:81

Situații în care Imamul Mehdi (a.t.f.s.) a fost văzut

Lecția 8

Imamul Mehdi (a.t.f.s.) ajută un pelerin rătăcit să găsească drumul

Mullah Muhammad Taqi Majlisi (r.a.), tatăl lui Allamah Muhammad Baqir Majlisi (r.a.) povestește că a cunoscut o persoană foarte evlavioasă în timpul vieții sale care obișnuia să meargă la Hajj în fiecare an. Se știa că avea puterea Tayyul Arz (capacitatea de a traversa distanțe lungi cât ai clipi din ochi). Întâmplarea a făcut ca el să viziteze Isfahanul. „L-am întâlnit și l-am întrebat despre abilitatea lui de a face Tayyul Arz.

Auzind aceasta, el a râs și a spus: «Adevărul este doar că, odată, când călătoream pentru Hajj, caravana mea a ajuns într-un loc care era la 5 popasuri distanță de Sfânta Mecca. Am rămas în urma caravanei. Nici urmele caravanei nu mai erau vizibile și m-am rătăcit. Într-o stare de neputință totală m-a lovit setea și eram pe cale să mor. În această stare am făcut apel la mijlocirea Imamului Mehdi (a.t.f.s) în felul următor:

يَا أَبَا صَالِح يَا أَبَا صَالِح

O, Aba Saleh (Mehdi), fie-ți milă de mine și arată-mi drumul și scapă-mă din această dificultate!

Imediat ce mi-am terminat rugăciunea, am văzut pe cineva venind înspre mine. Când s-a apropiat de mine, am văzut că era un tânăr integru și nevinovat, cu o față frumoasă, ten măsliniu și cu evidente semne de noblețe sufletească. El era călare pe o cămilă frumoasă și ducea o ploscă în mână. Când l-am văzut, l-am salutat. El mi-a răspuns la salut și mi-a zis: „Ți-e sete?” I-am răspuns: „Da! Mi-e foarte sete”. El mi-a întins plosca și am băut apă din ea. Apoi m-a întrebat: „Vrei să-ți găsești caravana?” I-am răspuns: „Da”. Auzind aceasta, el și-a îngenunchat cămila și șezând pe ea, m-a pus să mă așez pe ea și ne-am îndreptat spre Sfânta Mecca.

Aveam obiceiul să recit Dua-e-Yamani în fiecare zi. Când am început să recit, el m-a ascultat cu atenție și m-a corectat în unele locuri. După un timp m-a întrebat: „Recunoști acest loc?” Am văzut locul și mi-am dat seama că ajunseseam în locul numit Atbaj, în Mecca. El mi-a cerut să cobor de pe cămilă. De îndată ce m-am dat jos de pe cămilă și m-am uitat înapoi am constatat că dispăruse împreună cu cămila. Mi-am dat seama că nu era nimeni altul decât Imamul nostru Mehdi (a.t.f.s). M-am întristat că m-am despărțit de el și că nu l-am recunoscut. Caravana mea a intrat în Mecca după mine. Ei au fost foarte bucuroși să mă vadă în viață. Din moment ce am

ajuns foarte devreme au început să creadă că știu Tayyul Arz.»”

Concluzii

- 1) În greutățile noastre trebuie să-l rugăm pe Imam (a.t.f.s.) să ne ajute.
- 2) Imamul (a.t.f.s.) îi ajută pe cei care-l urmează.

Lecția 9

Imamul Mehdi (a.t.f.s) ajută o persoană care-i iubea pe cei din Ahle Beit (a.s)

Allama Majlisi relatează în Biharul Anwar ce i s-a întâmplat lui Abu Rajeh Hammami, un locuitor din Hilla. Hilla era guvernată de un conducător pe nume Marjan-e-Saghir (l.a.). Acesta era un dușman înverdat al Ahle Beit (a.s.). Anumite persoane i s-au plâns că Abu Rajeh nu avea o părere bună despre unii dintre companionii Nobilului Profet (s.a.w.a.). Din această cauză, el l-a chemat pe Abu Rajeh la curtea sa. Când Abu Rajeh a sosit la curtea sa, el l-a bătut foarte tare. Dinții i-au fost spărți, limba i-a fost legată, i-au făcut o gaură în nas și i-au pus un cui în ea. După aceasta l-au dus din loc în loc pentru ca oamenii să-l poată vedea. El a fost rănit atât de grav, că era pe punctul de a muri. Tiranul asupritor a poruncit să fie ucis. Cu toate acestea, unii oameni i-au spus că el era foarte bătrân și grav rănit, oricum pe cale să moară și că ar trebui lăsat să moară așa.

Toată lumea era sigură că Abu Rajeh va muri în aceeași noapte, dar a doua zi dimineața el a fost văzut rugându-se ca un om sănătos. Dinții lui erau intacti și toate rănilor dispăruseră. Oamenii s-au mirat și l-au întrebat cum era posibil acest lucru. El a spus: „Am văzut că moartea era foarte aproape, m-am rugat lui Allah în inima mea și am solicitat ajutorul Imamului Mehdi (a.t.f.s.). Când s-a făcut noapte, am văzut casa iluminată și că venise Imamul Mehdi (a.t.f.s.). El și-a pus mâna binecuvântată pe fața mea și a spus: «Du-te și continuă-ți treburile. Allah ți-a dat izbânda.» După aceasta am fost vindecat așa cum vedeți.”

Şamsuddin Muhammad spune că: „Pe Allah, Abu Rajeh era un om bătrân și slăbit, cu tenul palid, al cărui hamam (baie publică) obișnuiam să-l frecventez destul de des. Dar în acea dimineață el arăta ca un tânăr înalt și sănătos, cu fața îmbujorată, de douăzeci și ceva de ani. El a rămas așa cât timp a trăit.”

Învățămintele

- 1) Imamului (a.t.f.s.) îi pasă de șiiții lui și-i ajută când aceștia îl cheamă în ajutor.
- 2) Când starea unei persoane este atât de gravă încât moartea este iminentă, Imamul (a.t.f.s.) poate să salveze acea persoană, ca și cum nimic nu i s-a întâmplat. Noi n-ar trebui să ne pierdem niciodată speranța în ajutorul Imamului (a.t.f.s.).

Lecția 10

Imamul Mehdi (a.t.f.s.) deschide porțile binecuvântărilor pentru Șeikh Muhammad Tahir Najafi

În *Najmus Saquib* se relatează că Șeikh Muhammad Tahir Najafi care slujea la Masjid-e-Kufa de mai mulți ani era un om foarte evlavios și religios. El stătea în Masjid-e-Kufa împreună cu familia sa. La bătrânețe și-a pierdut vederea.

În afară de faptul că lucra ca îngrijitor la Masjid-e-Kufa, Șeikh Muhammad Tahir Najafi vindea anumite bunuri savanților și pelerinilor care vizitau Masjid-e-Kufa. El folosea aceste câștiguri pentru a-și întreține propria familie și niște orfani. Cu toate acestea, ca urmare a războiului între două triburi din Kufa, pelerinii și savanții au încetat să mai viziteze Masjid-e-Kufa.

Datorită acestui lucru, Șeikh Muhammad Tahir Najafi și-a pierdut sursa lui de venituri și a devenit mai sărac pe zi ce trecea. Situația a devenit astfel că nici măcar nu mai putea să asigure hrana familiei sale și a orfanilor de care avea grijă. Într-o noapte s-a întâmplat că acești copii au început să plângă de foame.

Șeikh Muhammad Tahir Najafi s-a întors spre Dumnezeu în acest necaz și L-a rugat:

„«O, Allah, sunt mulțumit de starea mea și de tot ce ai rânduit pentru mine. Dar ce să fac? Te rog să mă mai binecuvântezi cu un singur lucru: cu vizita stăpânului meu, Imamul Mehdi (a.t.f.s.). Dacă-mi acorzi permisiunea de a vedea fața onorabilă a Imamului meu (a.t.f.s.), promit că nu-Ți voi mai cere niciodată nimic altceva și voi fi fericit și mulțumit cu sărăcia pe care mi-ai destinat-o. Nu vreau nimic în afară de o privire la fața neprihănită a Imamului Mehdi (a.t.f.s.).»

Brusc, m-am ridicat din locul meu. Am văzut în mâna mea o pânză albă (din aceea care se folosește la rugăciune pentru prosternare). Mâna mea cealaltă se afla în mâinile unui tânăr chipeș care inspira evlavie. Personalitatea sa puternică și caracteristicile extraordinare mi-au dat impresia că era un împărat. Am fost uluit și nu știam ce se întâmplă.

Apoi am văzut că purta un turban verde și lângă el stătea în picioare o persoană îmbrăcată în haine albe. Am început să mergem spre *mehrab* (nișa pentru rugăciune), în moschee. Când am ajuns acolo, persoana care m-a apucat de mâna s-a întors spre mine și mi-a spus: «O, Tahir, așează pânza pentru rugăciune!» Am așezat-o. Era deosebit de frumoasă. Nu mi-am putut da seama din ce material era făcută.

După ce am așternut pânza și am îndreptat-o spre *qiblah*, tânărul chipeș s-a așezat pe ea și a început să se roage. Eram fascinat de prezența sa și încetul cu încetul lumina (*nur*) feței lui a crescut atât de mult încât era dificil să privesc la ea direct. Însoțitorul său stătea în spatele lui și recita și el rugăciuni.

Am stat în fața lor privind-i. M-am întrebat: «Cine sunt aceste persoane?» După ce și-au terminat rugăciunile, am văzut că persoana care se ruga în spate nu mai era cu noi. Înainte ca să pot înțelege acest lucru, am văzut un scaun, care era de aproximativ 1,2 metri înălțime și care avea chiar o perdea prinsă de el. Respectatul Seyyed care se ruga în față pe pânza albă stătea pe el. Lumina ce venea dinspre scaun și fața acestei persoane mă împiedica să văd.

Respectatul Sayyed a spus: «O, Tahir, ce împărat crezi că sunt?»

I-am spus: «O, Stăpâne, tu ești împăratul împăraților. Ești o călăuză în ceea ce privește cunoașterea și nu ești ca ceilalți regi.» El a spus: «O, Tahir, ai reușit să-ți atingi scopul (de a-l întâlni pe Imamul Mehdi - a.t.f.s.). Ce mai dorești acum? Nu avem noi grijă de nevoile tale zi de zi? Oare faptele tale nu ne sunt prezentate zi de zi?» În cele din urmă, respectatul Seyyed mi-a promis că starea mea se va îmbunătăți și că avutul meu va crește și că niciodată nu mă voi confrunta din nou cu sărăcia. În acel moment, un păcătos pe care-l știam pe nume și al cărui caracter îl cunoșteam, a intrat în Masjid-e-Kufa prin curtea (*sahn*) lui Hazrat Muslim (a.s.). Dintr-o dată am văzut cum fața luminoasă a Imamului (a.t.f.s.) a fost cuprinsă de furie. S-a întors spre acea persoană și i-a spus: «Până când vei fugi și vei scăpa? Nu este pământul și cerul regatul nostru? Urmează poruncile pe care le-am dat, pentru că nu ai altă șansă.»

Apoi el s-a întors înspre mine, mi-a zâmbit și mi-a spus: «Tu ți-ai văzut dorințele împlinite. Mai dorești altceva?» Eram atât de uluit de măreția și strălucirea sa, că nu am putut vorbi. El a repetat întrebarea și din nou am fost într-o stare în care nu am putut răspunde. Nu-mi puteam exprima fericirea în cuvinte. Apoi, într-o clipită, am văzut că eram singur în moschee, iar Imamul Mehdi (a.t.f.s.) dispăruse. M-am uitat înspre răsărit și am văzut că era aproape de ivirea zorilor. După aceasta, Sheikh spune că i s-au deschis porțile binecuvântărilor și niciodată în viața lui nu s-a mai confruntat cu lipsuri.

Învățămintele

- 1) Trebuie să fim foarte atenți la faptele noastre, deoarece faptele pe care le facem îi sunt comunicate Imamului Mehdi (a.t.f.s.). S-a relatat că, dacă faptele noastre sunt bune, atunci Imamul (a.t.f.s.) se bucură și se roagă pentru noi să primim o răsplătă mai mare pentru ele. Dar dacă faptele noastre sunt rele, atunci Imamul (a.t.f.s.) se supără.
- 2) Imamul Mehdi (a.t.f.s.) a subliniat că el nu este nepăsător față de nevoile noastre. Poate că avem probleme cu care suntem testați, dar problemele noastre vor fi rezolvate numai prin

intermediul imamilor infailibili (a.t.f.s.). La fel pot fi obținute și binecuvântările acestei lumi, cât și ale lumii de apoi.

Lecția 11

Imamul Mehdi (a.t.f.s.) îl vindecă pe Kaşani

O persoană pe nume Kaşani a sosit în oraşul Sfânt Najaf împreună cu prietenii lui. Din cauză că era foarte bolnav şi slăbit, ambele picioare fiind neputincioase, el nu era în stare să meargă. Văzând starea lui, prietenii săi l-au încredinţat unei persoane de încredere şi au plecat la Hajj.

În fiecare zi, cel care avea grijă de el îl puneă într-o cameră pe care o încuia şi apoi pleca să caute de-ale gurii, iar Kaşani era toată ziua singur în cameră.

Într-o zi, Kaşani i-a spus celui care-l îngrijea că se săturase să stea toată ziua în aceeaşi încăpere, că vroia să iasă şi că nu mai dorea să rămână în cameră. I-a cerut îngrijitorului să-l scoată din cameră şi să-l lase în grija lui Allah.

Persoana care avea grijă de el l-a luat în cârcă şi l-a dus într-un loc numit Maqame Qaim (a.t.f.s.). El l-a aşezat pe Kaşani pe un scaun, i-a spălt hainele, le-a pus pe ramura unui copac şi a plecat în deşert, ca de obicei.

În timp ce stătea acolo, Kaşani a reflectat asupra situaţiei şi singurătăţii sale şi s-a cufundat într-o stare de melancolie. Între timp, un tânăr chipeş, cu un trup parfumat, a venit în locul cunoscut sub numele de Maqame Qaim (a.t.f.s.), a stat acolo şi a recitat câteva unităţi de rugăciune (*rak'at*) cu mare dedicare şi sinceritate. După ce s-a rugat, el a venit la Kaşani şi l-a întrebat despre starea lui. Kaşani i-a spus că de mult timp avea greutăţi mari. „Allah, slavă Lui, nici nu-mi vindecă boala, ca să devin sănătos, nici nu mă lasă să mor, ca să scap de probleme.”

La auzul acestor vorbe, persoana respectivă i-a prezis: „Nu-ţi fă griji, Allah ți le va da pe amândouă. Vei fi vindecat de această boală şi te vei întâlni şi cu moartea”. După ce a plecat, hainele care fuseseră puse pe copac de îngrijitor au căzut. Gândindu-se că hainele vor deveni murdare, Kaşani a strâns rapid hainele, le-a spălat, le-a pus pe ramura unui copac şi apoi s-a întors la locul său.

Brusc şi-a dat seama că până nu demult el nu putea nici măcar să stea în picioare şi acum a făcut toate aceste lucruri fără nici o problemă. Când s-a uitat cu atenţie la el însuşi, nu a găsit nici o urmă de boală sau slăbiciune. El a înţeles că tânărul misterios nu a fost nimeni altul decât

Imamul Mehdi (a.t.f.s.). S-a ridicat imediat de la locul lui și a început să-l caute pe Imam (a.t.f.s.), dar nu l-a putut găsi. El a fost foarte trist și supărat pe el însuși și s-a întors la locul său. Între timp, cel care avusese grijă de el s-a întors și el și a fost surprins să vadă starea lui Kașani. El l-a întrebat ce s-a întâmplat și Kașani i-a povestit tot ce se întâmplase. Îngrijitorului i-a părut foarte rău că nu l-au recunoscut pe Imamul Mehdi (a.t.f.s.). Kașani s-a întors apoi la Najaf.

Savanții și oamenii de încredere din Najaf au relatat că acesta a fost sănătos și în putere până când s-au întors prietenii lui de la Hajj. El i-a întâlnit, iar aceștia au fost foarte bucuroși de vindecarea sa rapidă.

Kașani a mai trăit câteva zile și a murit după ce a căzut bolnav, așa cum prezisese Imamul Mehdi (a.t.f.s.). El este îngropat acolo.

Învățămintele

- 1) Imamului Mehdi (a.t.f.s.) i s-a dat cunoașterea celor nevăzute.
- 2) Imamul (a.t.f.s.) iubește actele de adorare.
- 3) Imamului (a.t.f.s.) îi pasă de știți și le rezolvă problemele.

Lecția 12

Întâmplarea cu rodia

Când Bahreinul sa afla sub dominația britanică, a fost numit în funcția de guvernator un musulman, cu intenția de a menține pacea în oraș și pentru ca acesta să progreseze sub conducerea sa. Atât guvernatorul cât și ministrul său erau dușmani ai Ahle Beit (a.s.). Ministrul său a fost atât de învrăjbit în ura lui împotriva Ahle Beit (a.s.), încât le-a făcut necazuri celor care urmau Ahle Beit (a.s.) și căuta mereu un pretext să-i omoare.

Într-o zi, ministrul i-a adus guvernatorului o rodie pe care păreau a fi înscrise în mod natural unele cuvinte care ar fi dovedit că, credința šiită în imami era falsă. Văzând rodia, guvernatorul a tras concluzia că era naturală. El a fost foarte surprins și a spus ministrului că aceasta era o dovadă puternică împotriva religiei šiite. Ministrul a spus că: „Șiții sunt încăpățânați și nu acceptă ușor dovezile. Cu toate acestea, este oportun să-i chemăm și să le arătăm această rodie. Dacă se leapădă de religia lor, atunci vei fi răsplătit, în caz contrar trebuie să le ceri să aleagă una dintre următoarele trei opțiuni:

- ♦ Să plătească Jizya (taxa plătită de cei care nu sunt musulmani într-un stat musulman) și să trăiască în umilință.
- ♦ Să aducă răspunsuri satisfăcătoare la această dovadă.
- ♦ Sau să le ucizi bărbații și să le iei copiii și femeile ca prizonieri și pradă de război.”

Guvernatorului i-a plăcut sugestia și i-a chemat pe savanții šiiti și pe alte personalități de renume. Când s-au adunat cu toții, el le-a așezat rodia în față și le-a spus:

„Fie dați un răspuns satisfăcător la aceasta, sau bărbații voștri vor fi uciși, femeile și copiii vă vor fi închiși și averea confiscată. Va trebui să plătiți Jizya la fel ca necredincioșii și să trăiți în umilință”. Auzind acestea, credincioșii au început să tremure și au rămas năuciiți. Unii dintre ei au spus că ar trebui să li se acorde trei zile pentru a oferi un răspuns, în caz contrar guvernatorul putea face orice ar fi dorit.

Guvernatorul a fost de acord cu cererea lor, iar ei s-au întors la casele lor cu teama în suflet. Au avut o consfătuire, s-au sfătuit și au concluzionat că trebuiau selectate zece persoane evlavioase din Bahrein. După aceea, trebuiau alese cele mai evlavioase trei persoane dintre acestea zece. Ei au ales trei bărbați și i-au cerut unuia dintre ei să meargă în deșert, să se închine lui Allah și să caute ajutorul Imamului Mehdi (a.t.f.s.).

El s-a dus în pustie și a petrecut toată noaptea în închinare și a cerut ajutorul Imamului Mehdi (a.t.f.s.), dar nu a găsit nici o soluție la această problemă.

A doua seară, o altă persoană evlavioasă a fost trimisă în deșert. El și-a petrecut, de asemenea,

toată noaptea rugându-se lui Allah și căutând ajutorul Imamului Mehdi (a.t.f.s.), dar fără nici un rezultat.

În cea de-a treia noapte l-au trimis în pustie pe Muhammad Ibn Isa, care era un om foarte pios. Întunericul nopții acoperise tot deșertul. Desculț și cu capul descoperit, el a cerut ajutorul lui Allah făcând apel la Imamul Mehdi (a.t.f.s.). Spre sfârșitul nopții, el a auzit o voce spunând: „O, Muhammad ibn Isa, de ce ești aici, în acest deșert, în acest moment?”. Muhammad ibn Isa a spus: „Te rog, lasă-mă în pace. Am venit aici cu o sarcină importantă pe care nu trebuie să o divulg nimănui, cu excepția stăpânului meu, Imamul Mehdi (a.t.f.s.). Îmi voi prezenta problema în fața celui care mă va ajuta”. Persoana respectivă a spus: „O, Muhammad ibn Isa, eu sunt Imamul tău.”

Muhammad ibn Isa a spus: „Dacă ești Imamul Mehdi (a.t.f.s.), atunci cunoști foarte bine problema mea.” El i-a spus: „Da, ai dreptate. Tu ai plecat de-acasă pentru că te-a amenințat domnitorul tău.”

Muhammad ibn Isa spune că: „Auzind aceasta, m-am întors în direcția din care venea vocea și am spus: «O, stăpânul meu, tu știi ce nenorocire s-a abătut asupra noastră, tu ești ajutorul și refugiul nostru și tu ai puterea de a rezolva această problemă.»

Imamul (a.t.f.s.) i-a spus:

„O, Muhammad ibn Isa, în casa guvernatorului este un rodiiu. Când pomul a rodit fructe noi, ministrul a modelat o rodie din lut pe care a scris textul respectiv și a pus-o pe una din rodii. Rodia a început să crească pe acest colorant, iar textul respectiv s-a înscris în coaja ei.

Când mergi mâine la guvernator, spune-i că ai răspunsul, dar îl vei spune doar acasă la ministru. Guvernatorul trebuie să te însoțească acasă la ministru. Când vei intra în casă, să te duci spre camera din dreapta. Spune-i guvernatorului că dorești să intri în cameră. Ministrul va refuza, dar tu să rămâi hotărât și să te asiguri că nu va intra în cameră singur. Când vei intra în cameră, vei găsi o pungă albă într-o cutie. Ia punga, ea conține colorantul pe care l-a folosit ministrul. Pune rodia în vopsea și arată-i-o domnitorului.

O, Muhammad ibn Isa, spune-i guvernatorului și despre al doilea miracol al nostru. Miracolul este că rodia nu conține nimic, doar praf și fum. Cere-i ministrului să o desfacă. Praful și fumul se va aduna pe barba lui.”

După aceste instrucțiuni ale Imamului Mehdi (a.t.f.s.), Muhammad ibn Isa a fost foarte bucuros. El a sărutat locul de lângă picioarele Imamului Mehdi (a.t.f.s.) și a plecat spre oraș fericit și le-a spus oamenilor săi veștile bune.

A doua zi dimineata, credincioșii s-au dus la guvernator, iar Muhammad ibn Isa a urmat toate instrucțiunile Imamului (a.t.f.s.) astfel încât adevărul a devenit clar pentru toată lumea.

Guvernatorul a întrebat: „Cine sunt Imamii tăi? Credincioșii i-au spus despre toți Imamii (a.s.), până la Imamul Mahdi (a.t.f.s.). Auzind acestea, domnitorul a acceptat šiismul. El a acceptat, de asemenea, conducerea tuturor Imamilor (a.s.) și a devenit credincios. El și-a cerut scuze credincioșilor din Bahrein și le-a dat multe daruri și l-a condamnat pe ministrul corupt la moarte.

Învățămintele

Imamul Mehdi (a.t.f.s.) poate să ne rezolve problemele dacă îi cerem acest lucru cu sinceritate.

Lecția 13

Imamul Mehdi (a.t.f.s.) îl ajută pe cel care apără islamul šiit

Allama Șeikh Hasan Ibn Yusuf Ali Ibn Ibn Mutahhar (Allah să fie mulțumit de el!), cunoscut și sub numele de Allama Hilli (r.a.) {648-726 A.H.} este una dintre personalitățile cele mai remarcabile ale islamului šiit. El nu a avut egal în timpul său și a fost cel mai eminent savant šiit. El a fost binecuvântat în mod special de Imamul Mehdi (a.t.f.s) cu o favoare deosebită. El a dobândit cunoștințe religioase sub îndrumarea tatălui și a unchiului său, Muhaqqiq (r.a.) – autorul cărții *Șarai-ul-Islam*. Khwaja Nasiruddin Tusi (r.a.), marele savant šiit, a fost, de asemenea, unul dintre profesorii săi. El a ajuns la *ijtihad* la vârsta de 11 ani și a predat multor studenți.

Odată, când era copil, tatăl său l-a fugărit dintr-un motiv oarecare. Când tatăl lui era cât pe ce să-l prindă, el a recitat versetul din Sfântul Coran care necesită prosternare. Auzind versetul, tatăl său s-a prosternat, dar el nu, deoarece nu ajunsese la vârsta pubertății. Tatăl său l-a fugărit din nou și el a făcut la fel. Tatăl său s-a bucurat foarte tare de isprava fiului său, l-a chemat la el și l-a tratat cu dragoste și afecțiune.

Allah i-a dăruit astfel de capacități că, încă din copilărie el a devenit *mujtahid*. El a scris mai mult de 70 de cărți. Cartea sa, *Tabziratul Muta'allimin*, este atât de celebră, încât la ea s-au scris 27 sau 28 de comentarii.

Qazi Nurullah Șustari (r.a.) relatează următoarea întâmplare în cartea sa, *Majalis-al-Muminin*: Cineva a scris o carte împotriva šiismului și obișnuia să citeze din ea în adunări. Astfel, el a reușit să inducă în eroare un anumit număr de oameni și să creeze îndoieli cu privire la credința în Imami.

El nu a împrumutat această carte nimănui niciodată, de teamă că ar putea cădea în mâinile šiiților, iar ei ar fi putut scrie o replică.

Pentru a obține această carte, Allama Hilli (r.a.) a început să participe la predicile acestui om și, de asemenea, s-a prezentat ca elev al său. După ce i-a câștigat încrederea, el i-a cerut să-i împrumute cartea pentru un anumit timp.

Deoarece îi era greu să-l refuze pe Allama Hilli (r.a.), i-a spus: „Am jurat că nu voi da această carte nimănui mai mult de o singură noapte”.

Cum nu exista nici o altă posibilitate, Allama Hilli (r.a.) a acceptat această condiție. În acea noapte el a început să copieze cartea. El a vrut să copieze cât mai mult posibil, astfel încât să poată dovedi falsitatea argumentelor din carte. Pe la miezul nopții el nu mai putea rezista oboselii. În acel moment, a sosit un oaspete respectat și după ce s-au salutat, i-a spus lui Allama Hilli (r.a.) să meargă la culcare și să-i încredințeze lui finalizarea cărții.

Allama a fost de acord. După un timp, când s-a trezit, el a constatat că era dimineață și nici urmă

de oaspetele său. După ce l-a căutat, el a observat că această carte fusese deja terminată de oaspetele său și la sfârșitul ei era scris ceva. Când s-a uitat cu atenție, el a văzut că la sfârșit au fost adăugate următoarele cuvinte: „Aceasta a fost scrisă de dovada lui Dumnezeu (a.s.).”¹

Concluzii

- 1) Trebuie să fim mereu activi în apărarea credinței noastre.
- 2) Imamul (a.t.f.s.) ne va sprijini în eforturile noastre.

¹

Rawzatul Jannat, vol. 2, p.282, Jannatul Mawa: relatarea nr. 22, Najmus Saquib: relatarea nr. 15

Lecția 14

Imamul Mehdi (a.t.f.s.) îl vindecă pe Allamah Şeikh Hurr Amili (r.a.)

Ştim cu toţii că cel de-al doisprezecelea Imam al nostru mult iubit, Imamul Mehdi (a.t.f.s.), se află în *ghaibat* (ocultaţie). În timpul ocultaţiei (*ghaibat*) nu putem merge la Imamul Mehdi (a.t.f.s.) cum şi când dorim, dar Imamul Mehdi (a.t.f.s.) poate veni la noi oricând doreşte. De fapt, există unele persoane care atunci când s-au confruntat cu probleme şi l-au chemat pe Imam (a.t.f.s.) în ajutor, au avut şansa ca Imamul Mehdi (a.t.f.s.) să vină la ele şi să le rezolve problemele. Chiar Imamul Mehdi (a.t.f.s.) a spus:

„Cu siguranţă, noi nu neglijăm să avem grijă de problemele voastre, nici nu uităm să ne aducem aminte de voi. Dacă ar fi așa, nenorocirile s-ar pogori asupra voastră şi duşmanii v-ar distruge.”

Allama Şeikh Hurr Amili (r.a.) este unul dintre acei oameni care au avut şansa să fie binecuvântaţi să se întâlnească cu Imamul Mehdi (a.t.f.s.). El a fost un mare savant. El este autorul celebrei cărţi *Wasail Uş-Şia* şi a numeroase alte lucrări. El este îngropat în curtea sanctuarului celui de-al optulea Imam al nostru, Imamul Ali b. Musa Ridha (a.s.), în Maşhad, Iran.

Când avea 10 ani, Allama Şeikh Hurr Amili (r.a.) a căzut grav bolnav. Boala lui a fost atât de gravă încât familia şi rudele sale îşi pierduseră toate speranţele că se va vindeca şi plâneau foarte mult.

Între timp, Allama Şeikh Hurr Amili (r.a.) s-a dus la culcare şi a visat că lângă el stăteau Profetul (s.a.w.a.) şi Imami infailibili (a.s.). El i-a salutat şi a dat mâna cu fiecare dintre ei. Când l-a salutat şi a dat mâna cu Imamul Mehdi (a.t.f.s.), el a început să plângă încontrolabil şi i s-a plâns Imamului (a.t.f.s.) cu următoarele cuvinte: „O, stăpânul meu, mi-e teamă că voi muri din cauza acestei boli şi nu voi putea să studiez şi să fac fapte bune”.

Imamul (a.t.f.s.) i-a răspuns: „*Nu te teme, Allah te va vindeca şi-ţi va da o viaţă lungă*”. Imamul (a.t.f.s.) i-a întins un pahar cu apă. De îndată ce a băut din pahar, boala sa a dispărut în totalitate şi Şeikh Hurr Amili (r.a.) a fost vindecat.²

Învăţăminte

- 1) Când ne confruntăm cu o problemă, trebuie să-i cerem ajutorul Imamului Mehdi (a.t.f.s.).
- 2) Imamul Mehdi (a.t.f.s.) îi ajută pe şiiţii săi când aceştia apelează la ajutorul lui.
- 3) Trebuie să căutăm întotdeauna să studiem religia aşa cum a făcut Şeikh Hurr Amili (r.a.).

² Najmus Saqib: relatarea nr. 61, Jannatul Mawa: relatarea nr. 3-8

Lecția 15

Născut datorită rugilor Imamului Mehdi (a.t.f.s.)

Șeikh Saduq (decedat în anul 381 A.H.) a fost unul dintre cei mai mari învățați șiiți ai secolului al patrulea care a câștigat titlul de *Muallim* (profesor). Cartea sa, *Man la Yahzarahul Faqih*, este una dintre cele patru cărți canonice de *hadith*-uri șiiite. Ea este o lucrare de referință indispensabilă a *mujtahid*-ului credinței șiiite.

Rangul înalt al lui Șeikh Saduq (r.a.) poate fi apreciat prin faptul că el s-a născut prin rugăciunile Imamului Mehdi (a.t.f.s.), fie ca viețile noastre să se sacrifice pentru el. De-a lungul vieții sale, el s-a aflat în mijlocul atenției și favorurilor Imamului. Iată cum s-au întâmplat lucrurile:

Tatăl lui Șeikh Saduq (r.a.) era cunoscut sub numele de Ali Ibn Babawayh. El era unul dintre renumiții juriști și savanți în știința *hadith*-urilor din orașul Qum. Deși era căsătorit cu verișoara sa de câțiva ani, el nu a fost binecuvântat cu copii.

În anul 305 A.H., el a vizitat Bagdadul și s-a întâlnit cu reprezentantul special al Imamului (a.t.f.s.), Huseyn Ibn Ruh Nawbakhti. Ibn Babawayh i-a trimis o scrisoare prin Muhammad bin Aswad, cu rugămintea de fi dată Imamului Mehdi (a.t.f.s.), pentru ca acesta să se roage lui Allah în
această
privință.

Un răspuns a fost primit în curând de la Imam (a.t.f.s.), după cum urmează:

„Nu vei avea copii de la această soție. M-am rugat pentru tine în această privință și în curând vei fi binecuvântat cu doi fii (care vor deveni juriști) de la o femeie din tribul dailamit.”

Așa cum a prezis Imamul Mehdi (a.t.f.s.), după un anumit timp Ibn Babawayh s-a căsătorit cu o femeie dailamită. Atotputernicul Allah l-a binecuvântat cu doi fii, pe care i-a numit Muhammad și Huseyn.

Amândoi fiii au câștigat repede faima de juriști șiiți și savanți în știința tradițiilor, în orașul Qum. Foarte puțini savanți din acea vreme au putut ajunge la o astfel de poziție înaltă. Capacitatea excepțională și eminența sa, mai ales în relatarea și memorarea *hadith*-urilor, cât și onestitatea lui, i-au adus în curând titlul de Saduq. Mai târziu, el a devenit celebru chiar prin acest titlu de onoare.

Savanții contemporani cu el și prietenii săi au fost uimiți de cunoștințele sale și de memoria sa extraordinară. Era evident că mintea lui strălucitoare și succesele continue se datorau binecuvântărilor rugăciunilor Imamului Asr (a.t.f.s.).

El însuși a afirmat acest lucru, simțindu-se foarte onorat pentru asta. El a spus de multe ori: *„Eu m-am născut prin rugăciunile Imamului Mehdi (a.t.f.s.).”*

Învățămintele:

1) Noi trebuie să-i cerem Imamul Mehdi (a.t.f.s.) capacitatea de a cunoaște și de a înțelege.

Lecția 16

O carte scrisă la porunca Imamului (a.t.f.s.)

În introducerea cărții *Kamaluddin* este relatată întâmplarea de mai jos:

„Următoarele evenimente m-au făcut să scriu această carte:

Când am avut onoarea de a vizita mausoleul stăpânului meu, Imamul Hasan Abul ar-Ridha (a.s.) și mă întorceam acasă, am rămas la Nişapur pentru un timp. Mulți şiiți obișnuiau să mă viziteze. Din discuțiile pe care le-am avut cu ei am ajuns la concluzia că aceștia erau mirați și buimăciți de ocultarea (*ghaibat*) Imamului Zamana (a.t.f.s.).

Ei erau, din păcate, bântuiți de îndoieli cu privire la Imam (a.t.f.s.). Au deviat de la calea cea dreaptă prin opiniile lor personale și prin propria analogie. Am încercat să discut cu ei cât de bine am putut și să-i aduc înapoi la calea cea dreaptă. Prin urmare, i-am invitat să-și îndrepte atenția asupra tradițiilor autentice ale Nobilului Profet (s.a.w.a.) și ale membrilor purificați ai familiei sale, în acest sens.

Într-o zi mă gândeam la viața confortabilă pe care am trăit-o în orașul meu Rayy, cu familia mea, cu copiii și cu frații mei. Brusc m-a luat somnul. Am visat că înconjuram Kaba. În a șaptea rundă, am ajuns la Hajar Aswad și am sărutat-o spunând: «Aceasta este o sarcină pe care o execut și legământul pe care-l îndeplinesc, astfel încât să dai mărturie cu privire la loialitatea mea.» (Rugă pe care o recită pelerinii la Piatra Neagră.)

Chiar în acel moment l-am văzut pe stăpânul meu, Imamul Qaim (a.t.f.s.), stând la ușa Kabei. M-am îndreptat spre el cu durere și remușcare în suflet. Imamul (a.t.f.s.) mi-a ghicit sentimentele mele interioare uitându-se la fața mea. L-am salutat și după ce mi-a răspuns, mi-a spus: «De ce nu compilezi o carte pe tema ocultării (*ghaibat*), astfel încât să te elibererezi de durere și suferință?»

I-am spus: «Fiu al Profetului lui Allah, am adunat câteva lucruri referitoare la *ghaibat*.» El (a.t.f.s.) mi-a spus:

«Nu este așa cum aș vrea să fie. Acum scrie o carte completă privind ocultarea (ghaibat) și să menționezi în ea și ocultarea (ghaibat) profeților lui Allah.»

După aceea, Imamul (a.t.f.s.) a plecat. M-am trezit și mi-am petrecut timpul din zori până la răsărit în rugăciune, implorări și rugăminți către Allah. M-am plâns de timpurile grele. Când s-a făcut dimineață, am început să scriu cartea așa cum mi-a poruncit *Hujjat*-ul lui Allah. Am continuat să mă rog lui Allah pentru ajutor și mi-am cerut, de asemenea, iertare pentru păcate.”

(Introducerea cărții *Kamaluddin* de Șeikh Saduq. Traducere în limba persană publicată în două volume.)

Învățămintele

- 1) Trebuie să implorăm și să cerem ajutorul Imamului (a.t.f.s.).
- 2) În vremuri dificile trebuie să căutăm sprijinul Imamului (a.t.f.s.).
- 3) Trebuie să-i facem pe oameni conștienți de existența Imamului (a.t.f.s.).
- 4) Trebuie să încercăm cât mai mult posibil să înlăturăm din mintea oamenilor îndoielile privitoare la Imam (a.t.f.s.).

Lecția 17

Imamul Mehdi (a.t.f.s.) și Allamah Bahrul Ulum (r.a.)

Allama Seyed Muhammad Mehdi, cunoscut și ca Bahrul Ulum (r.a.) (1155-1212), este unul dintre acei savanți care au avut onoarea de a se fi întâlnit cu Imamul (a.s.) de mai multe ori. Toți învățații vremii i-au lăudat evlavia și i-au acceptat superioritatea în ceea ce privește pietatea și cunoașterea. Ei au menționat realizările sale în scrierile lor. Muhaddith Qummi a consemnat în cartea sa, *Rijal*, opt întâlniri ale lui Bahrul Ulum cu Imamul timpului nostru (a.t.f.s.). Vom menționa aici una dintre aceste întâmplări, și anume pe cea în care Imamul (a.t.f.s.) l-a pus să stea lângă el și i-a vorbit în particular.³

Ce mare realizare este pentru un credincios în *wilayat (imamiya)* să poată să ajungă la un astfel de nivel al evlaviei, încât să fie îmbrățișat de însuși Imamul Zamana (a.t.f.s.)!

Într-o zi, oamenii l-au văzut pe Allama Bahrul Ulum într-o stare neobișnuită. Stând în fața mausoleului Imamului Ali (a.s.), în loc să recite *ziyarat* cu o stare de spirit veselă, ochii i s-au umplut de lacrimi la recitarea următoarelor versuri: „Cât de plăcut este auzului, Coranul recitat de vocea ta minunată!”

După aceea, când a fost întrebat care era cauza acestor lacrimi, el a spus: „Când eram pe cale să intru în sanctuarul lui Amirul Muminin (a.s.), l-am văzut pe Hazrat Hujjat (a.t.f.s.) stând la capul său, la mormântul Imamului Ali (a.s.), recitând Coranul foarte concentrat. Văzându-l, am început să repet acele cuvinte. Dar când am intrat în mausoleu, am constatat că Imamul (a.t.f.s.) terminase recitarea și plecase de acolo.”⁴

Când Allama locuia în Mekka, el era departe de rudele și de discipolii săi. Cu toate acestea, el nu a neglijat să se preocupe de bunăstarea nevoiașilor și oamenilor săraci și de nevoile studenților.

Într-o zi, asistentul său, Sheikh Zeinul Abidin, i-a spus că nu mai erau bani pentru a menține activitatea școlii. El trebuia acum să se gândească serios la acest lucru. Să citim ce s-a întâmplat mai exact, așa cum descrie chiar asistentul lui:

„Seyed nu a răspuns nimic. În Mekka, avea obiceiul să efectueze *tawaf* dimineața, iar apoi să se retragă în camera lui, în singurătate. După aceea, el obișnuia să meargă în altă cameră pentru a ține cursuri studenților săi. Chiar în acea zi, Seyed a auzit o voce de afară. El a început să fie tensionat și agitat și a luat postura unui rob umil. Apoi, el s-a repezit la ușă să o deschidă.

A intrat un domn arab respectuos care a mers în camera personală a lui Seyed și s-a așezat acolo. Seyed l-a urmat și s-a așezat lângă el cu smerenie.

Ei au discutat timp de o oră sau așa ceva și apoi nobilul politicos s-a ridicat să plece. Seyed s-a

³ Fawaidur Razavia, p. 679

⁴ Najmus Saqib, Istorisirea nr.. 79, Jannatul Mawa: Istorisirea nr. 45

ridicat și el și l-a condus până la ușă, după care i-a sărutat mâinile și l-a ajutat să se urce pe cămila care-l aștepta afară.

Musafirul a plecat și Seyed s-a întors, dar culoarea feței sale se schimbase. Mi-a dat o cambie pe care o avea în mână și mi-a spus: «Ia această cambie la cutare zaraf, la muntele Safa și adu tot ce-ți va da în locul ei.»

Am luat polița și m-am dus la zaraf. El a luat cambia și a sărutat-o cu respect. Apoi a spus: «Ia niște hamali.»

Am adus patru hamali. Zaraful i-a încărcat cu cât de multe pungi de bani puteau duce. Apoi ne-am întors acasă.

Într-o zi, am decis să mă întorc la zaraf și să investighez ce s-a întâmplat și, de asemenea, să aflu cine era persoana care a dat cambia. Nu am putut găsi nici o prăvălie în acel loc. Am întrebat pe cineva ce s-a întâmplat cu zaraful. El mi-a răspuns: „O, aici nu a existat niciodată un astfel de zaraf.” Am realizat că acesta era unul dintre secretele divine și a fost o favoare și o binecuvântare a Imamului Hujjat (a.t.f.s.).”⁵

Învățămintele

- 1) Trebuie să avem încredere în Imamul Mehdi (a.t.f.s.) în ceea ce privește rezolvarea problemelor noastre.
- 2) Trebuie să încercăm cât de mult putem să-i ajutăm pe știții defavorizați și necăjiți.
- 3) Trebuie să recităm Sfântul Coran cât mai mult posibil.

Lecția 18

Cerând permisiunea de a intra

(Șeikh Murtaza Ansari - r.a.)

Renumitul jurist șiiit, considerat de unii a fi pecetea juriștilor, a fost regretatul Șeikh Murtaza Ansari (r.a.) (1214-1281). Faima lui se răspândise în fiecare țară din lume unde existau șiiți. El a fost descendentul bine-cunoscutului companion al Profetului (s.a.w.a.), Jabir Ibn Abdullah Ansari (r.a.). Allama Muhaddith Nuri (r.a.) scrie despre el astfel: „Allah Atotputernicul i-a acordat lui Jabir favoruri atât de mari, încât El a creat în rândul descendenților săi o personalitate care a slujit societății lui, precum și religiei, prin cunoștințele sale, prin cercetarea și studiul său, prin evlavie și actele sale de adorare și prin intelectul și inteligența sa.”⁶

El a fost liderul suprem al șiiților în timpul său și un reprezentant loial al Imamului (a.t.f.s.). Fiind un adept înflăcărat al Imamului Wali Asr (a.t.f.s.), el nu și-a îndepărtat niciodată atenția de la Imam (a.t.f.s.).

Unul dintre studenții săi a povestit că într-o noapte, fiind în Karbela, a plecat de acasă cu o lampă pentru că era întuneric beznă pe stradă iar drumurile erau noroioase și pline de bălți. „Am văzut o siluetă în zare. Când m-am apropiat, am văzut că era profesorul meu, Șeikh Ansari (r.a.).

M-am îngrijorat văzându-l și mă întrebam de ce era pe străzi în acel ceas din noapte, în ciuda vederii sale slabe și a drumurilor murdare. Nu am putut să înțeleg unde se ducea, dar l-am urmărit ca să nu fie atacat de cineva. După ce a mers pe jos un timp, Șeikh a ajuns la o ușă. El a stat în fața ușii, a recitat Ziyarat Jami'a cu mare respect și apoi a intrat în acea casă.

După aceea nu am putut vedea nimic. Cu toate acestea am putut să aud vocea lui ca și cum ar fi vorbit cu cineva.

După o oră, când am intrat în Haram (mausoleu) la Imamul Husein (a.s.), am văzut că și Șeikh se afla acolo. Câteva zile mai târziu, când l-am întâlnit, am încercat să aflu ce s-a întâmplat în acea noapte. La întrebărilor mele persistente, el a spus: «Uneori cer permisiunea de a fi în compania Imamului (a.t.f.s.). Mă duc la acea casă (pe care nu o poți găsi niciodată) și recit Ziyarat Jami'a. Când primesc permisiunea a doua oară, intru în prezența Imamului Zamana (a.t.f.s.). Apoi îi prezint Imamului (a.t.f.s.) problemele și întrebările mele dificile și caut ajutorul lui.»

Apoi Șeikh m-a pus să jur că nu voi spune acest lucru nimănui, atâta timp cât va fi în viață.”

Cu siguranță, legătura afectivă a Imamului (a.t.f.s.) cu reprezentanții săi generali (Jawab Am) este mult mai adâncă. Imamul (a.t.f.s.) este întotdeauna atent față de ei și îi ajută, ori de câte ori este nevoie.

Trebuie să ne amintim, de asemenea, că Imamul (a.t.f.s.) nu-i ajută numai pe deputații și pe

asistenței săi, ci este gata să ajute chiar și oamenii obișnuiți, ca noi, dacă avem dragoste și devotament față de Cei ai Casei purificate (Ahlul Beyt - a.s.). Dar mai întâi trebuie să nu existe niciun obstacol, iar în al doilea rând, trebuie să existe voința divină în această privință.

Învățămintele

- 1) Ziyarat Jamia'h este o Ziyarat foarte cuprinzătoare a celor din Ahle Bait (a.s.) și trebuie să o recităm în mod frecvent, pentru a ne arăta dragostea față de ei și pentru a ne apropia de ei.